

der vist ikke nogen, der vil formene Brandtilsynet at anvise Slukningsmidlerne, hvor de findes, saa jeg troer ikke, at disse Foranstaltninger ville træde i Collision eller Strid med den Privates Ret. En anden Rigsdagsmand fra Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (C. N. Petersen) yttrede sig om denne Lov fra et Standpunkt, hvor han vist maa have det klareste Overblik, da han er Dommer og maa kende af Erfaring, hvad der kan møde under saadanne Forhold for Retten; men jeg kan, hvor megen Agtelse jeg end har for hans Sagkyndighed i Almindelighed og især i dette Tilfælde, dog ikke ganske tiltræde hans Ansættelse. Han meente, at den Mulkt, som kunde dicteres dem, der vitterlig havde udviist Forsømmelse og Udeblivelse, var ubetydelig, og at den selv efter denne Lov, hvorefter den forhøjes, vil være ubetydelig. Jeg synes, at det er ikke Mulktens Størrelse, der gjør det, men den Stam, der overgaaer den Person, der bliver anset med Mulkt, fordi han er udebleven af Uvillie eller Dorstshed, eller endog saa af andre urene Bevæggrunde har afholdt sig fra at bringe den Bistand eller yde den Hjælp, som han var istand til. Jeg troer dette vil bedømmes saa strengt af alle Omkringboende, at den Mand, selv om han kun blev idømt en ubetydelig Mulkt, vil overgaae en ret sølle Straf. Vi yde ogsaa af vor Lovgivning, at det ikke er Summens Størrelse, der gjør det, men i mange Tilfælde mere den Stam, Tort og Banere, som let bringes over Bedkommende. Jeg kan godt indsee, hvad den ærede Rigsdagsmand ogsaa bemærkede, at kun en Formaning til, at de skulle vogte Ild og Lys, ikke vil sige grumme meget ifr. § 29. Man har her i Hovedstaden henved et Par Aarhundreder hørt denne Formaning udraabt af Vægterne: „vær klog og suild, vogt Lys og Ild“, og dog have vi hørt af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns anden Valgkreds (M. Hage), at der iaar skal være brændt saameget her i Byen, at det beløber sig omtrent til een Million Rigsdaler; vist er det, at i den Tid, vi have været forsamlede her, har der i een Uge været 3 betydelige Ildbrænde, saa den blotte Formaning til at vogte Lys og Ild her ikke synes at frugte grumme meget. Smidler,

tid vil heller ikke dette Lovudkast, hvis det her bliver vedtaget, lade det blive ved Formaningen alene; thi der er dicteret en temmelig betydelig Mulkt for dem, der forsømme, hvad de have at iagttage, og det er ikke blot Tjeneren, der er uforsigtig, der idømmes Mulkt, men Huusbonden skal være ansvarlig for sin Tjener, og altsaa vil det være en betydelig Klemme paa vedkommende Huusbond, naar han ved enhver Uforsigtighed, der begaaes af hans Omgivende, af hans Nærmeste, af hans Huusfolk, da ogsaa kan udsætte sig for at blive mulkteret indtil 100 Rd., og det er jo den Mulkt, som er fastsat, naar nogen skulde enten affyre en Bøsse i Nærheden af Straatag eller vise Uforsigtighed ved Fyrværkert eller andre flige faretruende Foretagender. Der er eet Punkt, hvor jeg rigtignok ogsaa synes, der kunde foretages en Forandring, men jeg vil dog ønske, at saavel de Forandringer, jeg synes, der kunde foretages, som ogsaa de Forandringer, andre ærede Medlemmer synes, der skulde foretages, kunde foregaae ved, at man stillede Endringsforslag, da der ellers ikke er nogen Udflugt til eller noget Haab om at faae Loven ud i denne Session. Jeg synes nu, for ogsaa at komme med det, som jeg ønsker forandret, at der ikke er anført tilstrækkelig gyldige Grunde for den fritagelse for at holde Sprøtte, som er forundt de større Hovedgaaarde. Paa samme Tid, som man paalægger Sognene at anskaffe sig Slukningsapparater, Sprøtte med Alt hvad dertil hører, fritager man de større Hovedgaaarde for den Byrde, der efter Forordningen af 29de Februar 1792 er paalagt dem, det er altsaa en meget gammel Byrde, som paahviler dem. Nu er det vel sagt i Motiverne, at mange af disse Hovedgaaarde ere blevne udparcellerede, ligesom ogsaa, at Godset er bortsolgt fra en deel af dem, og der kunde maaskee ogsaa træffes en Bestemmelse om, at naar en Hovedgaards Hartkorn er nedfunket til et vist Minimum og der ikke længere var Fæstegods til den, behøvede denne Hovedgaard ikke at holde Sprøtte, men saalænge det er vitterligt, at der er mangfoldige Hovedgaaarde, hvorfra der ikke er solgt det mindste Fæstegods og som heller ikke ere udparcellerede, finder jeg ikke, der er nogen Grund til at fritage samtlige Hoved-